

39
Odpowiedzią było pismo z dnia 21.04.1988 (zał. nr 9). W piśmie tym mowa jest o ankiecie kwalifikacyjnej (którą pracownicy naukowo-dydaktyczni musieli kilkakrotnie wypełniać w czasie stanu wojennego), której nie mogłem wypełnić w 1987 roku, gdyż w tym czasie przebywałem na rocznym urlopie dla poratowania zdrowia po ciężkiej chorobie. Urlopu tego udzielił mi rektor PP.

Jestem przekonany, że powyższe decyzje, dotyczące mej pracy na uczelni, były spowodowane naciskami ze strony Służby Bezpieczeństwa, której odmówiłem współpracy w styczniu 1985 roku (zał. nr 10) i której bardzo przeszkadzała moja działalność jako reprezentanta na Polskę światowej organizacji krótkofalowców - chrześcijan (WACRAL). Następstwem powyższego stały się represje:

- anulowanie wpisu w dowodzie osobistym (zał. nr 11),
- podtrzymanie tej decyzji przez MSW w związku z moją skargą (zał. 12),
- odmowa wydania paszportu w czerwcu 1985 roku (zał. nr 13),
- unieważnienie mego zezwolenia krótkofalarskiego na radiostację amatorską, dokonane z naruszeniem przepisów prawa (zał. nr 14).

Pragnę podkreślić, że z szeregu dokumentów, które posiadam, a które są związane z licznymi pomniejszych represjami ze strony SB, wybrałem te, które są - moim zdaniem - najistotniejsze i najbardziej jednoznaczne.

Ostatnia z represji, jakie mnie dotknęły, tzn. uniemożliwienie mi kontynuowania pracy naukowej w najbardziej korzystnym momencie (bezpośrednio po obronie pracy doktorskiej), jest najdotkliwsza, również dlatego, że zachwiała sytuacją ekonomiczną mej rodziny (niepracująca żona i troje dzieci).

Liczę na wnikliwe i obiektywne potraktowanie mej sprawy przez Szanowną Komisję.

Z wyrazami szacunku

